

Acțiune introdusă la 22 octombrie 2009 — Berenschot Groep/Comisia**(Cauza T-428/09)**

(2010/C 11/57)

*Limba de procedură: engleza***Părțile**

Reclamantă: Berenschot Groep BV (Utrecht, Țările de Jos)
(reprezentant: B. O'Connor, solicitor)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamantei

- declararea admisibilității acțiunii
- anularea deciziei nemotivate a Comisiei, din 11 august 2009, de a nu clasa oferta prezentată de reclamantă printre cele șapte oferte cele mai avantajoase pe plan economic și în consecință de a nu reține consorțiul condus de reclamantă în cadrul procedurii de cerere de ofertă pentru atribuirea unui „contract-cadru multilateral referitor la prestarea de servicii pe termen scurt exclusiv în favoarea unor țări terțe care beneficiază de ajutorul extern al Comisiei Europene”;
- examinarea desfășurării procedurii de cerere de ofertă și vigilența exercitată în privința ofertanților suspecți de fraudă;
- anularea deciziei din 21 octombrie 2009;
- luarea oricărei alte măsuri pe care Tribunalul o va considera necesară și
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În speță, reclamanta solicită anularea deciziei pârâtei de a nu reține oferta pe care a prezentat-o, în calitate de parte la consorțiu, în răspuns la o cerere de ofertă deschisă (EuropeAid/127054/C/SER/multi) care are ca obiect prestarea de servicii în cadrul unui „contract-cadru multilateral referitor la prestarea de servicii pe termen scurt exclusiv în favoarea unor țări terțe care beneficiază de ajutorul extern al Comisiei Europene ⁽¹⁾”. În plus, reclamanta solicită anularea deciziei Comisiei din 21 octombrie 2009 de acordare a unui acces parțial la rapoartele de evaluare referitoare la respectiva procedură de cerere de ofertă.

În susținerea concluziilor sale, reclamanta invocă următoarele motive de drept:

În primul rând, ea susține că experții indicați în oferta reclamantei nu au fost corect evaluați de comisia de evaluare. Potrivit reclamantei, comisia de evaluare a săvârșit o eroare vădită de apreciere notând într-un mod necorespunzător experții consor-

țiului condus de reclamantă. În plus, reclamanta arată că comisia de evaluare și Comisia nu au furnizat nici cea mai mică explicație cu privire la sistemul de clasare a curriculum vitae individuale și nu au explicat nici motivul pentru care experții reclamantei au obținut note atât de scăzute. În cazul în care cu ocazia efectuării evaluării, comisia de evaluare nu a utilizat criteriile obiective, Comisia nu a garantat respectarea principiilor egalității de tratament între ofertanți, transparenței, concurenței loiale și buneii administrări. Raportul de evaluare remis de Comisie la 21 octombrie 2009 nu a compensat deficitul de informație dat fiind faptul că se limita la prezentarea notelor finale obținute de reclamantă.

În al doilea rând, susține reclamanta, Comisia a încălcat articolul 7 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1049/2001 ⁽²⁾, în măsura în care nu a răspuns cererii reclamantei de a avea acces la documente în termenele fixate de acest articol. Ea susține de asemenea că Comisia a încălcat principiul buneii administrări dat fiind faptul că raportul de evaluare nu a fost remis într-un termen care să permită reclamantei să-și exercite în mod corespunzător drepturile sale în conformitate cu articolul 230 CE.

În al treilea rând, reclamanta susține că Comisia nu a respectat obligațiile care îi revin în virtutea articolului 94 din regulamentul financiar ⁽³⁾ și a Deciziei 2008/969 ⁽⁴⁾ în măsura în care nu a luat măsurile necesare pentru a proteja integritatea bugetului comunitar întrucât nu a exclus ofertanții suspecți de fraudă de la adjudecarea contractului în discuție.

⁽¹⁾ JO 2008/S 90-121428

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei. (JO L 145, p. 43, Ediție specială 01/vol. 3, p. 76)

⁽³⁾ Regulamentul (CE, Euratom) nr. 1605/2002 al Consiliului din 25 iunie 2002 privind regulamentul financiar aplicabil bugetului general al Comunităților Europene (JO L 248, p. 1, Ediție specială 01/vol. 3, p. 198).

⁽⁴⁾ Decizia Comisiei din 16 decembrie 2008 privind sistemul de avertizare rapidă pentru ordonatorii de credite ai Comisiei și ai agențiilor executive (JO L 344, p. 125).

Acțiune introdusă la 22 octombrie 2009 — GL2006 Europe/Comisia și OLAF**(Cauza T-435/09)**

(2010/C 11/58)

*Limba de procedură: engleza***Părțile**

Reclamantă: GL2006 Europe Ltd (Birmingham, Regatul Unit)
(reprezentanți: M. Gardenal și E. Belinguier-Raiz, lawyers)

Pârâți: Comisia Comunităților Europene și Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF)

Concluziile reclamantei

- Constatarea faptului că, în cadrul controlului la fața locului efectuat de Comisie în decembrie 2008, proiectul raportului de audit și raportul de audit final întocmite de Comisie la 19 decembrie 2008 și, respectiv, la 25 martie 2009, precum și decizia finală a Comisiei cuprinsă în scrisoarea din 10 iulie 2009, care prevede rezilierea a două proiecte în care a fost implicată GL2006 Europe Ltd și notele de debit din 7 august 2009, care prevăd obligația GL2006 Europe Ltd de a restitui Comisiei suma de 2 258 456,31 euro, sunt nule și neavenite;
- în subsidiar și/sau suplimentar, stabilirea faptului că, pe fond, susținerile Comisiei nu sunt justificate;
- constatarea faptului că respectivul control la fața locului efectuat de Comisie, rapoartele de audit și decizia finală nu pot afecta validitatea contractelor comunitare în care a fost implicată GL2006 Europe Ltd;
- constatarea faptului că aceste contracte sunt legale,
- obligarea Comisiei Comunităților Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prin prezenta acțiune întemeiată pe clauza de arbitraj, reclamanta contestă legalitatea Deciziei Comisiei din 10 iulie 2009 de reziliere, ca urmare a raportului de audit al OLAF, a două contracte încheiate cu reclamanta în cadrul programelor comunitare de cercetare și de dezvoltare tehnologică. Reclamanta contestă de asemenea legalitatea notelor de debit emise de Comisie la 6 august 2009, ca urmare a aceluiași raport de audit al OLAF, privind restituirea sumelor plătite în avans de Comisie pentru 12 proiecte în care a fost implicată reclamanta și care au făcut obiectul verificării.

În susținerea pretențiilor, reclamanta invocă următoarele argumente.

În primul rând, reclamanta susține că acel control la fața locului efectuat de Comisie a fost nelegal din următoarele motive: nu a existat o notificare anterioară; durata verificării a fost insuficientă având în vedere gravitatea deciziei finale; elementele esențiale nu au fost luate în considerare în mod suficient; Comisia a încălcat viața privată a reclamantei; a existat o eroare cu privire la temeiul legal întrucât în raportul scris al controlului s-a menționat un regulament care nu mai era în vigoare.

În al doilea rând, reclamanta susține că raportul de audit conține nereguli grave, precum inexistența unei motivări adecvate, întrucât a fost adoptat în baza unui control la fața locului incomplet, sau lipsa unei legături între analiza și concluziile din raportul final care au condus la încălcarea drepturilor fundamentale ale reclamantei, cum ar fi prezumția de nevinovăție.

În al treilea rând, reclamanta arată că decizia finală a Comisiei este lipsită de claritate în ceea ce privește sancțiunea, din moment ce prevede rezilierea a două contracte, în timp ce notele de debit aferente se referă la 12 contracte. Aceasta susține de asemenea că decizia finală menționată nu a fost notificată reclamantei cu respectarea cerințelor legale.

Mai mult, reclamanta formulează pretenții cu privire la argumentele de fond formulate de Comisie în vederea rezilierii contractelor și a solicitării restituirii sumelor plătite reclamantei. Reclamanta pretinde că aceste argumente invocate de Comisie în decizia sa sunt neîntemeiate și conduc la concluzii contrare celor din raportul de audit pe anul 2007.

Acțiune introdusă la 29 octombrie 2009 — Dufour/BCE

(Cauza T-436/09)

(2010/C 11/59)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Julien Dufour (Jolivet, Franța) (reprezentant: I. Schoenacker Rossi, avocat)

Pârâtă: Banca Centrală Europeană

Concluziile reclamantului

- Anularea refuzului confirmativ opus de Comitetul executiv al Băncii Centrale Europene domnului Dufour prin scrisoarea din 2 septembrie 2009 privind accesul la bazele de date care au permis întocmirea rapoartelor privind recrutarea și mobilitatea personalului;
- în consecință, obligarea Băncii Centrale Europene la transmiterea tuturor bazelor de date care au permis întocmirea rapoartelor privind recrutarea și mobilitatea personalului domnului Dufour;